

Kể chuyện: Kể chuyện đã nghe, đã đọc

Câu 1 (trang 146 sgk Tiếng Việt 4): Kể lại câu chuyện đã được nghe hoặc đọc về tinh thần lạc quan, yêu đời.

Trả lời:

Tháng 8 năm 1942, trên đường đi công tác từ Cao Bằng sang Trung Quốc, Bác Hồ đã bị bọn Tưởng Giới Thạch bắt giam và bị giải qua mấy chục nhà lao của tỉnh Quảng Tây. Chính trong thời gian bị tù đầy này Bác Hồ đã viết tập thơ Ngục trung nhật ký (Nhật kí trong tù) với hơn một trăm bài thơ. Đọc tập thơ này, chúng ta thấy rất rõ tinh thần lạc quan, yêu đời của Bác Hồ kính yêu.

Cuộc sống trong tù rất gian khổ. Bác đã ghi lại nỗi gian khổ đó trong nhiều bài thơ như: Com tù, Cái cùm, Giải đi sớm. Ghẻ lở, Bốn tháng rồi... Qua các bài thơ này ta thấy Bác đã bị xích xiềng, bị bệnh tật, bị đói khát:

Bốn tháng cơm không no

Bốn tháng đêm thiếu ngủ

Bốn tháng áo không thay

Bốn tháng không giặt giũ

Cho nên

Răng rụng mất một chiếc

Tóc bạc thỏm mấy phần

Gầy đen như quỷ đói

Ghẻ lở mọc đầy thân

Tuy nhiên, giữa chốn địa ngục ở trần gian ấy, Bác vẫn giữ vững được tinh thần lạc quan, yêu đời, tin tưởng đó thể hiện ở thái độ ung dung ngắm trăng:

Người ngắm trăng soi ngoài cửa sổ

Trăng nhòm khe cửa ngắm nhà thơ

Ở tư thế hào hứng đón nhận cảnh bình minh:

Phương đông màu trắng chuyển sang hồng

Bóng tối đêm tàn quét sạch không

Hơi ẩm bao la trùm vũ trụ

Người đi, thi hứng bỗng thêm nồng

Bác suy nghĩ về hoàn cảnh bị giam cầm của mình và thấy:

Ví không có cảnh đông tàn

Làm sao có cảnh huy hoàng ngày xuân?

Nghĩ mình trong bước gian truân

Tai ương rèn luyện, tinh thần thêm hăng

Bác coi gian khó, tù đầy cũng như mùa đông lạnh giá. Mùa đông lạnh giá rồi cũng sẽ qua đi và mùa xuân rực rỡ tươi đẹp sẽ tới. Những ngày tối tăm tù ngục rồi cũng sẽ qua đi. Sẽ có ngày Bác lại được tự do đấu tranh cho cách mạng dân tộc và nhất định Người sẽ cùng cả đất nước Việt Nam đi tới thắng lợi như đi tới một mùa xuân mới.

Đó chính là lòng lạc quan, yêu đời, tin tưởng ở thắng lợi của Bác Hồ. Thực tế thắng lợi lớn lao của nhân dân Việt Nam đã chứng tỏ tinh thần lạc quan, tin tưởng của Người là có cơ sở thật vững chắc. Mỗi chúng ta đều cần phải học tập tinh thần lạc quan, yêu đời của Bác để tiến lên.

Bài tham khảo 2

Bố mẹ em vẫn gọi chú là chú Trực. Chú là thương binh tại mặt trận Lạng Sơn năm 1980, bị pháo giặc tiện mất một chân phải và tay phải.

Khi chú đang nằm điều trị ở Quân y viện thì người yêu đi lấy chồng. Sau này, chú nói "cái tin ấy" làm cho chú bàng hoàng, đau đớn như bị trọng thương một lần nữa.

Sau hai năm ở Trại Thương binh, gia đình đón chú về quê. Tuy có lương thương binh, được bố mẹ chăm sóc, nhưng chú Trục đã trải qua những tháng ngày đau buồn, mặt mũi cứ héo hon lại mãi. Chú nói: Chuyện "Số phận con người" của nhà văn Nga như lời chú thoát ra khỏi cơn ác mộng....

Năm 1990, chú xin dự thi vào trường Đại học tại chức, Khoa Chăn nuôi. Năm năm học hành vất vả, chú đã tốt nghiệp loại ưu, được về nhận công tác tại Sở Nông lâm nghiệp của tỉnh. Hiện nay, chú đã có vợ và hai con. Cô Xuân, vợ chú Trục là giáo viên Trung học cơ sở.

Anh Hùng thi Đại học trượt vô chuối, buồn thiu buồn thiu. Chuyện này bà kể cho anh Hùng nghe. Em đã ghi lại. Bà nhắc: “Cháu chẳng phải học ai đâu xa. Học chú Trục; học mà cố gắng. Đường đời còn rộng mở. Cháu mới 19 tuổi thôi mà”.

Tham khảo chi tiết các bài giải bài tập Tiếng Việt 4:

<https://vndoc.com/hoc-tot-tieng-viet-4>